

รายการอ้างอิง

- นพดล อินทร์จันทร์. (2555). การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหอจดหมายเหตุ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรชัย ทูหมัด. (2556). ความพึงพอใจของผู้รับบริการพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมสุข ชมคำ. (2549). ประสิทธิภาพการให้บริการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ. เพชรบุรี : สำนักวิทยบริการ. สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
- กานต์สินี ปิติวีรัตน์. (2555). คุณภาพการบริการ และกระบวนการบริการให้บริการในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การวางแผนผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์
สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์
ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559
PUBLIC CULTURAL MANPOWER PLANNING FOR DRAMATIC ARTS,
MUSIC AND VISUAL ARTS PROGRAMS IN THAILAND
2557 TO 2559 (BE)

อุษาภรณ์ บุญเรือง*
OUSAPHORN BOUNRUEANG

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง “การวางแผนผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรีสาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษากำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรีสาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2556 (2) เพื่อศึกษาวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างการทำวิจัยครั้งนี้คือ ทำการศึกษาข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พื้นที่การปกครองแบบพิเศษพัทยา กระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 1,000 คน จากพื้นที่ 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ศึกษาข้อมูลชั้นปฐมภูมิ โดยวิจัยครั้งนี้ นำผลที่ได้จากการวิจัยไปวางแผนการผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559

* อาจารย์ภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
Faculty of Art Education, Bunditpatanasilpa Institute

วิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้มในการวางแผนและประเมินผลในการพัฒนาสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะการแสดง และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย ในจากการวางแผนผลิตกำลังคนภาครัฐ มาใช้เป็นประโยชน์ในกระทรวงวัฒนธรรมและสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในการจัดเก็บข้อมูลและการจัดการทำสถิติด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะการแสดง และสาขาทัศนศิลป์ ในการวิเคราะห์สถานการณ์การผลิต ระบบการบริหารจัดการ และเผยแพร่สถิติ รวมทั้งแนวทางการพัฒนาสถิติรายสาขาด้านศิลปวัฒนธรรมต่อไป

ผลการศึกษาพบว่า ในปี พ.ศ. 2556 จากการสำรวจข้อมูลปฐมภูมิ สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะการแสดง และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย มีจำนวน 25,432 คน จากจำนวนประชากร 64,623,000 คน และความต้องการของสังคมที่มีความกำลังคน ในปี พ.ศ. 2557 จากจำนวน 66,000,000 คน ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 68,000,000 คน และ ปี พ.ศ. 2559 ควรมีจำนวน 70,000,000 คน ควรมีบุคลากรด้านศิลปวัฒนธรรมสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะการแสดง และสาขาทัศนศิลป์ เฉพาะที่เป็นครู อาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีความต้องการมากซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันเพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการพัฒนาศักยภาพ ครู อาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ และบุคลากรทางการศึกษา 2555-2559 เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการพัฒนาเพื่อให้เกิดศักยภาพผลิตครู อาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการและบุคลากรทางการศึกษา ปี 2557-2559 จำนวนประชากรของประเทศที่ส่งผลต่อการผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรมสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะการแสดง และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 ความต้องการสังคมมีสัดส่วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การวางแผนผลิตกำลังคน, ภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม, สาขานาฏศิลป์, สาขาดนตรี, สาขาศิลปะการแสดง, สาขาทัศนศิลป์, ประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559

Abstract

The purposes of this research were (1) to examine public manpower required for cultural dramatic arts in faculties of Dramatic Arts, Music and Visual Arts in 2556 (BE), (2) to study the cultural manpower plan of public sectors for dramatic arts in faculties of Dramatic Arts, Music, Composers Arts and Visual Arts in from 2557 to 2559 (BE) in Thailand

The data were collected from a sample group of 1000 people who worked

in the offices of Higher Education Commission, Basic Education Commission, Vocational Education Commission, Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission and Private Education Commission, public and private universities, Pattaya City, Ministry of Interior and Ministry of Culture from the four regions: northern, central, northeastern and southern parts.

The results showed that in 2556 (BE) there were 25,432 officers for dramatic arts in faculties of Dramatic Arts, Music and Visual Arts from the population of 64,623,000 people. The population increased from 66,000,000 people in 2557 (BE) to 68,000,000 people in 2558 (BE) and it was estimated that there would be 70,000,000 in 2559 (BE). Therefore, the increasing demand for personnel in art and culture should be correlated with the growth of the population so as to have the potential for producing teachers, researchers and educators in cultural and dramatic arts.

Keywords: Manpower planning, Public Sectors, Faculty of Dramatic Arts Faculty of Music, Faculty of Visual Arts, Thailand of 2557 to 2559 (BE)

บทนำ

ปัจจุบันไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชนให้ความสำคัญกับ “คน” หรือ “กำลังคน” เพราะถือว่าคนเป็นทรัพยากรอันมีค่าที่สุดเป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่ส่งผลให้หน่วยงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย กำลังคนเป็นทรัพยากรที่มีชีวิตจิตใจและไม่สามารถนำมาทดแทนกันได้ ในลักษณะที่มีความสามารถเท่ากันแบบคนต่อคน เนื่องจากศักยภาพของคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นหัวใจสำคัญในการดำเนินงานหน่วยงานจึงขึ้นอยู่กับ “คุณภาพของคนและจำนวนกำลังคนที่เหมาะสม” การเตรียมความพร้อมโดยมีการวางแผนกำลังคนทั้งในจำนวนและสมรรถนะที่เหมาะสมให้สอดคล้อง ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ ในช่วงเวลา 10 ปีข้างหน้า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้นำแนวโน้มแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประเทศมากขึ้น โดยนำหลักธรรมาภิบาลและการขับเคลื่อนในภาพรวมยุทธศาสตร์จะเน้นเรื่องการสร้างคนและสังคมคุณภาพ ประเด็นสำคัญคือการสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ซึ่งต้องสู่การปฏิบัติในพื้นที่ภารกิจและเน้นการมีส่วนร่วม

มากขึ้น โดยเน้นตระหนักการวางแผนกำลังคนที่มีคุณภาพทางด้านสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 (แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11, 2556)

การวางแผนกำลังคน (Human Resource Planning) จึงเป็นการวางแผนกำลังคน เพื่อสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ มีการติดตามประเมินผล แต่การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ภายในองค์กรให้ได้ เพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการ จึงมีการวางแผนกำลังคนเพื่อที่จะขยาย ให้มากขึ้น สู่คุณภาพที่สูงขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในด้านการวางแผนผลิตกำลังคนภาครัฐ ด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 (กระทรวงวัฒนธรรม, 2556) ในเพื่อพัฒนาให้เกิดศักยภาพการผลิต ด้านกำลังคนโดยมีการพัฒนามิติเรื่องความสอดคล้องเชิงยุทธศาสตร์ได้กำหนดให้มีการวางแผน กำลังคนเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการพัฒนาโดยกำหนดไว้ว่า “ ส่วนราชการมีการวางแผนและ บริหารกำลังคนและบริหารกำลังคนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ว่ามีกำลังคนมีขนาด และสมรรถนะที่เหมาะสมสอดคล้องกับการบรรลุภารกิจทั้งในปัจจุบันและในอนาคต มีการวิเคราะห์สภาพกำลังคน (Workforce Analysis) สามารถระบุส่วนต่างด้านความ ต้องการกำลังคนและมีแผนเพื่อลดส่วนต่างซึ่งสามารถสะท้อนตัวเลขความต้องการกำลังคน ในการพัฒนาให้เกิดศักยภาพด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 (กระทรวงวัฒนธรรม, 2556)

การวางแผนกำลังคนเป็นการวางแผนการจัดสรรกำลังคนในสาขาอาชีพ และระดับ ฝีมือต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนา ประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการวางแผนกำลังคน จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนการศึกษา โดยที่การวางแผนกำลังคนจะต้องมีการคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ การพัฒนาประเทศ และการวางแผนการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความต้องการทางสังคมด้วย เพื่อหลีกเลี่ยง ปัญหาการเกิดวิกฤตการณ์เกี่ยวกับกำลังคน เพื่อประเมินความต้องการกำลังคนของประเทศ และเพื่อตรวจสอบว่า ในระยะต่าง ๆ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น มีการผลิต กำลังคนในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการ โดยมีวิธีการวางแผนกำลังคน มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 4 ประการ คือ (1) การประเมินกำลังคน (2) องค์กรทางด้าน กำลังคน (3) การพัฒนากำลังคน และ (4) นโยบายกำลังคนและการวางแผนการใช้กำลังคน ตามแผนกำลังคนเป็นเอกสารหรือหลักฐานแสดงการวิเคราะห์ปัญหากำลังของประเทศ แผนกำลังคนจะมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่เนื่องจาก การจัดทำแผนกำลังคนเป็นเรื่องของการคาดคะเนเหตุการณ์ หรือแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลง

ในอนาคต ฉะนั้นจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอนได้ แผนกำลังคนจึงสามารถเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงให้ทันต่อเหตุการณ์และสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจได้ตลอดเวลา ซึ่งมีผลต่อการ การวางแผนผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 (กระทรวงวัฒนธรรม, 2556)

การวางแผนกำลังคน (Human Resource Planning) จึงเป็นการวางแผนกำลังคน จึงเป็นสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ มีการติดตามประเมิน แต่สามารถประเมินประสิทธิภาพ ภายในองค์กรให้ได้ เพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยการบริหาร จัดการข้อมูลที่เป็นอยู่ ทำอย่างไรจึงจะขยายให้มากขึ้น สู่คุณภาพที่สูงขึ้นและมีประสิทธิภาพ ซึ่งกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนแม่บทระบบสถิติ ฯ คือ คณะกรรมการ จัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม) ในการพัฒนาแผนพัฒนาสถิติรายสาขามือถือประกอบสำคัญ ในการกำลังคน ภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย ที่กำหนดหน่วยสถิติที่รับผิดชอบผลิตและพัฒนาสถิติดังกล่าว ในการ กำหนดยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาการผลิต การเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์สถิติ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อจำกัดและแนวทางการแก้ไขและอุปสรรคในการดำเนินงานแนวทางการ พัฒนาสมรรถนะของหน่วยงานสถิติต่าง ๆ

เพื่อพัฒนาการวางแผนกำลังคนเพื่อให้เกิดศักยภาพของกำลังคนให้เกิดศักยภาพ ของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2557-2559 เพื่อให้เกิด ศักยภาพความสามารถในการผลิตคนให้เกิดพัฒนาการบริหารจัดการระบบทางสถิติ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ โดยมีการวางแผนเพื่อนำ ข้อมูลเพื่อการวางแผนพัฒนาสถิติรายสาขา โดยมีการวางยุทธศาสตร์ สถานการณ์ แนวโน้ม โครงสร้างทางสถิติทางการและสถานการณ์ของสถิติทางการ ซึ่งสถิติที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถ สื่อหรือแสดงถึงการปฏิบัติงานหรือข้อมูลประกอบการปฏิบัติงานได้ของค่าสถิติการกำลังคน ภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทยทั้งทางค่าสถิติทางการ แนวทางการพัฒนาหน่วยสถิติ การจัดการอบรม หน่วยสถิติเกี่ยวกับระบบการบริหารสถิติของประเทศ และการนำข้อมูลสถิติเพื่อแลกเปลี่ยน และเผยแพร่แก่สาธารณะ พร้อมทั้งนำข้อมูลเข้าระบบเชื่อมโยงและบูรณาการในการพัฒนาสถิติ ทางการในปี 2557 ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2556
2. เพื่อศึกษาวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยใช้แนวคิดจำนวนประชากรในประเทศปี พ.ศ. 2556 และสำรวจกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2556 รวมถึงทฤษฎีประชากรศาสตร์และการสำรวจความต้องการของสังคม เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้มในการวางแผนการผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

ศึกษาความต้องการกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรมสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ของประเทศไทย

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ที่มา: ผู้วิจัย

สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ยังกำหนดสมมติฐานเพื่อเป็นแนวทางการวิจัย

1. ปัจจัยประชากรที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความคิดเห็นการวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559
2. ปัจจัยการวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ของประเทศไทย มีความสัมพันธ์

ระดับการผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรของประเทศไทย จำนวน 1,000 คน จาก 4 ภูมิภาค

วิธีการสุ่มตัวอย่างการทำวิจัยครั้งนี้คือ ทำการศึกษาข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พื้นที่การปกครองแบบพิเศษพัทยา กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 1,000 คน จากพื้นที่ของประเทศไทย 4 ภูมิภาค การวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ คือ ศึกษาข้อมูลชั้นปฐมภูมิจากกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ของประเทศไทย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธี โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้คือการจัดเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากการวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ของประเทศไทย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติวิเคราะห์เนื้อหา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. นำผลที่ได้จากการวิจัยไปการวางแผนการผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559
2. นำข้อมูล ไปวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้มในการวางแผนและประเมินผลในการพัฒนาสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย
3. นำผลจากการวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐ มาใช้เป็นประโยชน์ในกระทรวงวัฒนธรรมและสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในการจัดเก็บข้อมูลและการจัดการทำสถิติด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะและสาขาทัศนศิลป์ เป็นข้อมูลใช้สำหรับประเทศไทย
4. วิเคราะห์สถานการณ์การผลิต ระบบการบริหารจัดการและเผยแพร่สถิติและยุทธศาสตร์ / แนวทางการพัฒนาสถิติรายสาขาต่อไป

วิธีการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 “ครั้งนี้วิจัยแบบ Research Methodology โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวนประชากรตัวอย่าง 1,000 คน ประชากร ที่ทำการศึกษา 4 กลุ่ม คือ 1) อาจารย์ด้านศิลปวัฒนธรรม 2) ครูด้านศิลปวัฒนธรรม 3) บุคลากรทางการศึกษาและวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม 4) นักวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือประชากรที่ประกอบด้วย ประชากรที่ทำการศึกษา 4 กลุ่มทำการศึกษา 4 กลุ่ม คือ อาจารย์ด้านศิลปวัฒนธรรม ครูด้านศิลปวัฒนธรรม บุคลากรทางการศึกษาและวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม และ นักวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชากรพื้นที่ 4 ภูมิภาคของประเทศไทย ได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคเหนือ โดยใช้ตารางการสุ่มของ Taro Yamane กำหนดความเชื่อมั่น 95% จำนวนประชากรทั้งประเทศ 64,623,000 คน จำนวนประชากรแยกตามเพศชาย 31,438,000 คน หญิง 33,185,000 คน ใช้หลักเกณฑ์ สอดคล้องกับการแบ่งภาคของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การแบ่งภาคของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย

ภาคกลาง	จ.กาญจนบุรี ชัยนาท นครนายก นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี ราชบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง และชายฝั่งทะเลตะวันออกอีก 4 จังหวัด คือ จ.ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จ.กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี
ภาคใต้	จ.กระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และสุราษฎร์ธานี
ภาคเหนือ	จ.กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก นครสวรรค์ น่าน พะเยา พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

ที่มา: กระทรวงมหาดไทย, 2556.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบาย ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{x})

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถาม

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 1 ดังนี้

2.1 สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent T-Test) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยประชากรศาสตร์ หน่วยงานที่สังกัด เพศ อายุ ตำแหน่ง และวุฒิการศึกษา/สาขา

2.2 สถิติวิเคราะห์ค่าเอฟ (F-test) แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มากกว่า 2 กลุ่ม

2.3 สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระกัน

2.4 สถิติไค์สแควร์ (Chi-Square) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างประชากรศาสตร์กับการวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559

ผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การวางแผนผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรมสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ สาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559 โดยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2556 และเพื่อศึกษาการวางแผนผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ.2557-2559 โดยการนำหลักการเพื่อการวางแผนผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรีสาขาศิลปะและสาขาทัศนศิลป์ ของประเทศไทย พ.ศ. 2557-2559

สรุปและอภิปรายผล

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับการศึกษา สาขาที่จบการศึกษา ชื่อสถานศึกษาทุกภาคของประเทศไทยและสังกัด สามารถสรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 65.90 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.50 เป็นบุคลากรทางการศึกษาและนักวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นร้อยละ 35.50 การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นร้อยละ 69.20 สาขาที่ศึกษาสาขานาฏศิลป์ร้อยละ 37.00 สถานศึกษา (ภาคทั้ง 4 ภาคของประเทศไทยร้อยละ 25 ของทุกภาคเท่ากัน) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ร้อยละ 35.50

ผลลัพธ์จากประชากรของประเทศไทย จำนวน 64,623,000 คน ควรมีบุคลากรด้านศิลปวัฒนธรรม สาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์ เฉพาะที่เป็นครู อาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการและบุคลากรทางการศึกษา มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ในทิศทางตรงกันข้ามกับศักยภาพ ครู อาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการและบุคลากรทางการศึกษาทางการศึกษา 2555-2559 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ .174* ซึ่งมีความสอดคล้องข้อมูลปฐมภูมิสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะ และสาขาทัศนศิลป์มีจำนวน 25,432 คน

2. ปัจจัยการวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรมสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี สาขาศิลปะและสาขาทัศนศิลป์กับศักยภาพผลิตครูอาจารย์ นักวิจัยนักวิชาการ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจพื้นที่ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลเพื่อเป็นวิสัยทัศน์จำนวนประชากรของประเทศที่ส่งผลต่อการผลิตกำลังคนภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรมสาขานาฏศิลป์ สาขาดนตรี และสาขาทัศนศิลป์ของประเทศไทย พ.ศ. 2559 มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลจากการศึกษาปัจจัยการวางแผนผลิตกำลังคนของภาครัฐด้านศิลปวัฒนธรรมสาขานาฏศิลป์สาขาดนตรี และสาขาทัศนศิลป์กับศักยภาพผลิตครู อาจารย์ นักวิจัยนักวิชาการ และบุคลากรทางการศึกษาโดยจบสาขานาฏศิลป์หน่วยงานของท่านต้องการอาจารย์ ครู บุคลากรทางการศึกษานักวิชาการนักวิจัย จุดเน้นของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11

รายการอ้างอิง

- กระทรวงวัฒนธรรม. 2556.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงาน ก.พ. กองวิชาการ. (2555). คู่มือการวางแผนและบริหารกำลังคน, กรุงเทพฯ : ธีรานุสรณ์การพิมพ์.
- สำนัก ก.พ. ฝ่ายเลขานุการ. (2555). ยุทธศาสตร์การปรับกำลังคนภาครัฐ (2555-2560) และแนวทางปฏิบัติ, กรุงเทพฯ.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2548). แนวทางและวิธีวิจัยสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สร้างสรรค์.
- จำนง สมประสงค์ และประดิษฐ์ ชาสมบัติ. (2519). เศรษฐศาสตร์แรงงาน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จุฑา มนต์ไพบูลย์. (2537). การวิเคราะห์ตลาดแรงงาน: แนวคิดเชิงทฤษฎี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2541). ทิศทางการวางแผนกำลังคนเพื่อรองรับการอำนวยความสะดวกในทศวรรษหน้า.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2519). เศรษฐศาสตร์: ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. (2544). เศรษฐศาสตร์มหภาค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Meyer, Gregg S. Gastroenterology workforce modeling, *JAMA*. 276 (1996): 689-694. Sharif, Mohammed. Inverted "S" the complete neoclassical labor-supply function. *International Labor Review*. 139 (2000): 409-435.
- Wetzel; O' Toole and Perterson. An analysis of student enrollment demand. *Economics of Education Review*. (1998): 47-54, อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย สุวิมล ว่องวาณิช และอวยพร เรื่องตระกูล, 2546. หน้า 31.
- Quinn, R. and Price, J.. The demand for medical education: an augmented human capital approach. *Economics of Education Review*. (1998): 337-347, อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย สุวิมล ว่องวาณิช และอวยพร เรื่องตระกูล, 2546. หน้า 38.
- Kerlinger, F.N., and Lee, H.B. 2000. Foundations of Behavioral Research. 4th edition. U.S.A.: Thomson Learning, Inc.
- Kumar, R. 1996. Research Methodology. London: Sage Publications.
- Yamane, Taro. 1973. *Statistics an introductory analysis*. (3rd ed.). New York.